

Toespraak Frank Candel, voorzitter Raad van Bestuur Rentray, bij de startbijeenkomst gesloten jeugdzorg op donderdag 17 januari 2008 in Eefde

Tja, minister.....

Wij zitten ermee, met die jongen die zijn moeder van de trap heeft afgeduwd.....

En ook met dat meisje dat door een loverboy in de prostitutie is beland.

En met die jongen die door drugsmisbruik in ernstige problemen is gekomen.

Nieuwe kansen voor de moeilijkste kinderen, dat is wat u en de samenleving van ons vraagt. En wij als aanbieders van gesloten jeugdzorg nemen die uitdaging graag aan.

Wij zien in de politieke opdracht van u als minister een unieke kans, een kans om eindelijk voor die moeilijkste jongeren een op maat gesneden behandeling te bieden.

En ook wij voelen op onze beurt die kans als een opdracht!

Als gastheer van deze bijeenkomst mag ik u namens ons allen iets vertellen over onze ambitie

Er valt erg veel over te zeggen.

Na de pauze zullen we een aantal voorbeelden uit de praktijk bekijken en zullen we verder praten over het streefbeeld.

Nu wil ik het even hebben over:

- de ontwikkelingen van de afgelopen jaren;
- de plaats van de gesloten jeugdzorg in de keten;

én

- de gemeenschappelijke ambitie.

Toen in **2005** het vorige kabinet besloot dat jongeren zonder strafrechtelijke titel niet langer in een JJI mochten worden opgenomen zijn er een drietal maatregelen genomen:

- de wet op de jeugdzorg moest worden aangepast;
- een aantal jeugdzorgaanbieders kregen de mogelijkheid om, vooruitlopend op de wetswijziging, een zogenaamd alternatief gesloten aanbod te ontwikkelen;
- en een deel van de JJI's moesten geheel of gedeeltelijk overgaan van Justitie naar Jeugd en Gezin.

Er moest veel gesproken worden om het zover te krijgen.
En het is gelukt!

Het lukte omdat **alle** betrokkenen de urgentie voor het ontwikkelen van een écht effectief en professioneel aanbod voor deze moeilijke doelgroep van harte onderschreven.

En we ontdekten werkenderwijs dat we veel van elkaar konden leren.

Als ik het heb over "alle betrokkenen" bedoel ik **zeker** ook de medewerkers van onze instellingen, de medewerkers van Justitie en Jeugd en Gezin.

Als bestuurders iets bedenken, hoe noodzakelijk ook, zijn de medewerkers de mensen die er een succes van moeten maken.

En ik kan u verzekeren dat het tempo hoog is en dat de veranderingen groot zijn.

Maar we zijn dankzij de inzet van al die medewerkers op tijd klaar.

En dat vind ik geweldig!!!

Zoals gezegd, als zorgaanbieders hebben we er vertrouwen in dat we samen met deze minister, de provincies en de directie van Gemma Tielen in de komende jaren, daadwerkelijk het verschil gaan maken.

We hebben onze samenwerking vormgegeven onder de titel Jeugdzorg^{Plus} en dat op 25 september 2007 bij een werkbezoek aan Het Poortje gemarkeerd door Gemma Tielen als verantwoordelijk directeur van het ministerie de eerste Jeugdzorg^{Plus}-vlag te laten hijsen.

Kijkt u met me mee....

Tot zover de weg hier naar toe.

Nu de ambities.

Zoals ik al zei zien de zorgaanbieders de wijziging op de wet op de jeugdzorg als de ultieme kans om de jeugdzorg te verbeteren ...

Die ambities gaan **verder** dan het ontwikkelen van een gesloten variant in de jeugdzorg.

Wij willen tegelijkertijd de effectiviteit van behandeling vergroten én de jeugdzorgketen versterken.

Die visie en ambities zijn vastgelegd in het reeds door de minister genoemde streefbeeld Jeugdzorg^{Plus}.

Ons Ambitiedocument heeft als ondertitel:

"Meer dan gesloten jeugdzorg"

En die ondertitel wil ik graag met wat beelden toelichten.

De minister heeft al gezegd dat er met de komst van de gesloten jeugdzorg een ontbrekende schakel aan de jeugdzorg is toegevoegd.

Onze doelgroep vertoont niet alleen moeilijk gedrag, hij is bijzonder.

Bijzonder omdat het gaat om een groep die ernstige gedragsproblemen heeft in COMBINATIE met een gebrek of een stoornis.

Een flink deel van onze jongeren is licht verstandelijk gehandicapt en bovendien heeft het overgrote deel een psychiatrische stoornis.

We zijn ons zeer wel bewust van deze complexiteit.

Als wij als instellingen het laatste redmiddel zijn moeten we **alles** uit de kast halen dat nodig is om resultaat te halen.

En dat kunnen we niet alleen.

Daar hebben we ook de kasten van onze collega's voor nodig, de kasten van de Bureaus Jeugdzorg, het onderwijs, de GGz en de LVG voor nodig.

En, niet meegenomen in dit plaatje maar wel in het streefbeeld, de onuitputtelijke kasten van de wetenschap. Zij hebben de kennis.

Alleen op die manier kunnen we deze moeilijke doelgroep perspectief bieden, perspectief op een plek in de samenleving.

En de samenleving veiligheid bieden en wellicht zelfs ook het perspectief op jongeren die daadwerkelijk weer een bijdrage kunnen gaan leveren aan die samenleving.

Waar aan de **basis** de Centra voor Jeugd en Gezin de sectorgrenzen doorbreken moeten wij ook aan de **top** beslist beter gaan samen werken!

Alleen zo kunnen we een halt toeroepen aan het onnodig criminaliseren van Jeugdproblematiek.

We weten als aanbieders dat jongeren met deze ernstige problematiek onmogelijk met sec een gesloten behandeling, hoe "sophisticated" ook, uitbehandeld kunnen worden.

De problematiek is ernstig, en de vraag om hulp is vaak chronisch.

Het is daarom onze stellige overtuiging dat jongeren alleen door een trajectaanpak op maat:

"zo kort als mogelijk, zo lang als noodzakelijk"

gesloten behandeld kunnen worden.

Waar mogelijk dient dat in de eigen regio te gebeuren. Waar nodig, bijvoorbeeld voor de 12- groep, in een gespecialiseerd centrum.

Om daarna in de eigen regio ambulante of in de reguliere jeugdzorg, jeugd GGZ of LVG-instelling een vervolgbehandeling te krijgen

Waarbij de Jeugdzorg^{plus} instellingen zich verantwoordelijk blijven voelen totdat de jongeren een stabiele plaats hebben gevonden.

Minister, aanwezigen, ik sluit graag af met onze twee kernambities:

- De eerste is simpel: "zorgplicht is opnameplicht".

Als wij het serieus menen dat jongeren met ernstige gedragsproblemen buiten de justitiële sector zullen moeten worden behandeld zullen we ze ook moeten behandelen.

Weigeren, alleen omdat ze moeilijk zijn is geen optie.

Als we het zelf niet kunnen moeten we zoals gezegd hulp van partners vragen *of* de verantwoordelijkheid nemen voor het doorplaatsen naar een beter toegeruste instelling.

- En dat brengt me op de tweede kernambitie.
De inrichtingen zullen "trajectverantwoordelijkheid" nemen voor de jongeren. Dat kunnen we alleen samen. Daar hebben we u allen voor nodig.

En met dat laatste wil ik ook afsluiten.

Voor mijzelf zou ik de gesloten jeugdzorg vooral willen zien als een gesloten traject, een traject, natuurlijk, met een gesloten fase, een gesloten traject met zowel voor de jongere als de zorgaanbieder maar een ontsnappingsmogelijkheid; een perspectievolle plek in de samenleving.

Wij hebben onze ambitie vastgelegd in ons streefbeeld Jeugdzorg^{Plus}.

Dit jaar gaan we met alle genoemde partijen spreken over hoe het streefbeeld uit te voeren.

Het ministerie van Jeugd en Gezin is daar nauw bij betrokken.

En daar zijn we blij mee. Niet alleen vanwege het geld.

Binnen 4 jaar moeten we staan. Staan voor elke jongere met deze complexe problematiek.

De samenleving kijkt kritisch mee.

En de inspectie zal ons toetsen.

Graag wil ik u, minister Rouvoet, uitnodigen om naar voren te komen om het eerste exemplaar van het streefbeeld Jeugdzorg^{Plus} in ontvangst te nemen en onze site te openen waarin u allen de komende jaren de voortgang kunt volgen.

Minister Rouvoet, mag ik u uitnodigen.....